

Fägne-rijm, då
häradzskrifwaren
öfwer
Öfre-Sattagunda
häradz öfredehl,
den . . .

Hornaeus, Samuel Samuelis

1700-1829 81 Cbza Fo1.

National Library
of Sweden

Fågne = Rijn /

Då
Häradskrifwaren öfwer Öfre-Sattagunda Härads Öfredehl /

Den

Åhreborne och Wålbetrodde Herren /

**Herr JACOB
MELLENIIUS,**

Medh

Åhreborne och Dygderiske Jungfru /

**Jungf. ANNA
NESTENIA,**

Vthi Förnämt och Hederligt Folckz närwaro ett Christeligt
Ahta Förbund ingick vthi Nystad den 2 Sept. A:o 1712.

Tryckt hoos Kongl. Bocktr. HENR. C. MERCKELL.

Naturen älskar Vaar / then drift Naturens
 HErre /
 När then war ännu spåd / och uti wag-
 gan sin
 Sin rulldes af och an / af öde swepter inn /
 Hållt alla löflig ting implantat störr och
 smärre.

Så har och HErren Gud på Stiernehwals-
 wet wijda

Tu stora klara lius / tå genast äfwen satt /
 Som medh sitt snälla loyp / regera dag och natt /
 Och / på sitt eget bild / har han och welat snida.

Jagh meenar Menniskian / två fötter och två händer:
 Ett dubbelt anleg lius / tuu öron / ögon / been
 Märck sielf hon heel består / af twänne ting alleen /
 Huur' all diuur para sig / jagh seer / hwart jagh migh wänder.

Så är eij undran wärdt / at man Naturen följer
 Som rätt och billigt är / och söker sig en Wän
 Thet godt och löfligt är / för Dwinnor och för Män
 Fast mången fruchtat man / een skalck baak örat döllier.

Så är thet intet nytt från Nyttad aviferas
 Fast thet för nytt tags up / men intet särdeles nytt
 Man hördt ju sådant förr / gelikar ringar bytt
 Hållt i en löflig Stad / må löfligt cariferas.

Herr

Wår Brudgum haår och nu / här billigt fog ok lofwa
Gudz godheet / som bestårdt åth honom een sligt gånwa /
Som glädien öka kan / när lyckan hon är blid
Upfriskar och thes Siäl / uthi hans mootgångs tjd.

O säll MELLENI! som NESTENIAM then täcka /
Til wån bekommit haår af många Jungfrur läcka.
Sij hon för Eder wist ett troget näste år
I hwilket I Ehr trygg och säker hwila töör.

Wår Brud hon må och sig / ther öfwer mycket sägna
Ut hon kan HDUNGEN vthi sitt NASTE hägna /
När hennes lefnad suur och bitter blifwa må
Hon tå af HDUNGEN godh sötma igenfår

Han som nu Cana stod i lussligt wjnn snart wände
Dch them i Galileen sin hielp tilhanda sände
Nu thetta Sionelag / sin nåde wårdes tee
Dch wända från them widt all ångslan / pust och wee.

Låt uthaf theras qweed / som plantor små och gröna
Upwåra barnen mång som teelningar the skona:
Dch när the ändtlig sidst af åhren måtte gåå
Forsöonte medh sin Gudh / wal wandra här ifrå!

SAMUEL HORNEUS,
Junior.

